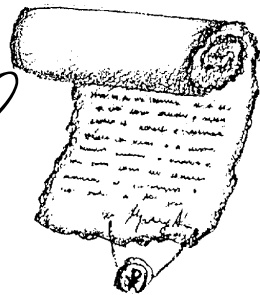

Hírlevél

A NAGYTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2019. augusztus 15. Nagyboldogasszony - templombúcsú

XXVII. évfolyam 2. szám

Eucharisztikus kongresszusra készülünk – a misszió éve

Készülve a 2020-as eucharisztikus kongresszusra az első évben a személyes Istenkapcsolattal foglalkoztunk. Majd a közösségre és a szentmise ünneplésére figyeltünk. A mostani, harmadik évben arra hív meg minket a szervező csapat, hogy szólítsuk meg a világot.

A latin szentmise elbocsátása – ite, missa est – minden alkalommal küldetést ad, hogy a megélt kegyelmi örömet mutassuk meg másoknak. Varga László püspök atyával hangsúlyozhatjuk, hogy a két vasárnapi mise között, a hétköznapokban, tovább kell vinni mindazt, amit megtapasztaltunk.

Amikor a misszió szót halljuk, először az jut eszünkbe, hogy távoli földrészekre kell hirdetni a feltámadás örömhírét. De mielőtt hátradölnénk, hogy nem tudok elmenni messze idegenbe, meg kell látnunk, hogy a saját környezetünkben is szükség van a hitüket jelként megélt emberekre.

Először is egy belső missziót szeretnék hirdetni. Amikor e sorokat megfogalmazom, éppen Urunk színeváltozását ünnepeljük. Barsi Balázs atya így fogalmaz: „Minden embernek naponta fel kellene kapaszkodnia egy ilyen magas hegyre: vagyis elmélkedve, szemlélődve eltávolodni mindentől, mindenkitől, sőt még saját magától is. Enélkül aligha lehet ebben a mostani világban nemhogy keresztényként, de egyáltalán emberként élni. Hiszen egyedül onnét felülről lehet mindent jól látni.”

Ez a belső misszió, hogy a hétköznapokban is kilépünk a megszokottból, legyőzzük a fáradtságot, és elindulunk a hegyre, elindulunk a közösség felé. Akár egy hétköznapi szentmisére, akár más közösségi programra. Hogy a hitben való fejlődést előbbre tesszük más dolgoknál. Hogy a gyerekek a sok tanulnivaló és különóra között megtalálják a nekik szóló plébániai hittanra való eljutás módját.

Külső misszió pedig az lehet, hogy észrevevessük azokat, akik gyenge szálakkal kapcsolódnak egyházunkhoz, és megpróbáljuk ezeket a szálakat erősíteni. Persze ehhez is ki kell lépni a megszokottból, erőfeszítéseket kell vállalni. Kevés az email elküldése, személyes kapcsolatra van szükség.

A TARTALOMBÓL:

II. Egyházközségi tábor - élmények	2. oldal
Ministránstalálkozón jártunk	4. oldal
Visszatekintés a 2019. évi egyházközségi napra	4. oldal
Rózsafüzér zárandoklaton	5. oldal
NEK 2020 (5.)	6. oldal
Botos Ferenc: Miserere	6. oldal
Forráspont	7. oldal
Plébániánk anyagi helyzetéről	7. oldal
Piroska és Farkas	8. oldal
Kempis Tamás	8. oldal
Krónika	8. oldal
Naptár	8. oldal

Olvassunk verset, mert érdemes!

**Juhász Gyula:
Zsolozsma**

Máriát dicsérik a hívek,
A kis templomból szól az ének,
Mária, a mi menedékünk,
Szárnyal a könyörgés az égnek.

Keresztényeknek segítsége,
Szomorúak vigasztalója.
S mintha az édesanyám hangja
A többi közül kizokogna.

Honnan meríthetünk mindehhez erőt? A napi Istenkapcsolatból. Ha nem jut naponta legalább negyed óra Istenre, akkor elveszünk, akkor bezárul az ég, nem jut energiánk arra, hogy másokhoz forduljunk.

Templomunk védőszentje, a mennybe felvett Boldogasszony erősítsen meg bennünket hitünk megélésében!

Fülöp Ákos plébános

A mi kis templomunkban is Máriát dicséri az ének minden évben augusztus 15-én.

Hány édesanya hangja zokogott ki már a tömegből az elmúlt évszázadok során? Hány édesanya zokog ma is haszontalan, elveszett gyermekén a régi ódon falak között?

Vajon meg tudja-e tartani az ősök hagyományát a felnövekvő nemzedék?

Van-e elég kapaszkodónk az Ég felé a következő évszázadokra? Milyen imádságos nyomot hagyunk a padok között magunk után?

Boronkai Zsuzsanna

II. Egyházközségi Tábor - NEKTÁR

Kerek1 Tábor – Kunbaracs, 2019. július 17-21.

NEKTÁR II. Élményünk

- Pakolás! Holnap Kunbaracsra utazunk. – szólok a családomnak.
- Rendben. Vigyük mindhármunk kerékpárját! Így mindannyian tudunk biciklizni – mondja a fiam.
- De a pumpát az idén ne felejtjük el, ezenkívül gumibelső, javítókészletet legalább két csomaggal pakoljunk be – szólok közbe.

Másnap nagyon szép időben utaztunk a táborig. Nyugalom, béke, csend fogadott bennünket a pesti nyüzsgés után. Aztán megérkeztek a többiek is: a tavalyi csapat és még újabb családok. Nagy volt az öröm, a gyerekek kezelésbe vették a kerékpárt, labdát, tollast, de voltak gyerekek, akik csak úgy szaladgáltak.

A fiam szinte az egész napot a kerékpárján töltötte, így esett meg vele a következő eset. Az étkezések a közeli étteremben voltak, természetesen oda is a kétkerekűjével ment. Kifelé jöttünk az ebédlőből, a fiam ment a kerékpárjáért és lám... A kerékpár nincs a helyén. Máshol volt, talán néhány méterrel odébb.

- Én nem ide tettem, hanem közelebb a járdához – ráncolta össze a szemöldökét.
- Édes fiam biztosan rosszul emlékszel arra, hogy hol hagytad a kerékpárt. Tedd mindig ugyan oda, így nem fog meglepetés érní! – mondtam neki.

Morgott valamit a bajusza alatt, amit nem értettem, de lehet, hogy jobb is.

Aztán a következő étkezés után kifele jövet az én fiam bicaja hát megint nem ott volt ahová az ő állítása szerint hagyta, hanem a másik oldalon.

- Már megint rosszul emlékszem? Vagy valaki kölcsönvette, míg mi ettünk és nem oda hozta vissza, ahonnan elvette – gondolta a fiam – mindenesetre résen leszek.

A következő ebédnél úgy ült az étteremben, hogy az ablakon jól kilásson a járművére. Közben beszélgettünk a szomszéd asztalnál ülő Bandi bácsiékkal. Hiába az éberség, kifele jövet a fiam biciklijé már megint máshol volt. És ez így ment majdnem minden alkalommal. Az utolsó napon gondolt egyet és bebújt egy közeli asztal alá, hogy meglesse, mi történik és lefűlelje a turpisságot. Már szinte mindenki benn volt az ebédlőben, de ő még csöndben megbújva figyelt. Ketten jöttek még, az egyikük Bandi bácsi volt

- Szia, Bandi bácsi, hát te voltál? – ugrott elő a fiam.
- Én hozzá sem nyúltam a biciklidhez, nézd, ki tologatja! – így Bandi bácsi
- Nem én találtam ki, engem csak megkértek, hogy tegyem egy kicsit odébb ezt a bicajt – mondja Feri.

... és akkor kitört a nevetés, megoldódott a rejtély, kiderült az igazság mindenki nagy megkönnyebbülésére.

Köszönjük mindenkinek, akik részt vettek a tábor megszervezésében, remek előadókat hallgathattunk, jó programjaink voltak. A „randevűk” alkalmával meghitt, bizalmas, jó hangulatú beszélgetésekbe kezdtünk, volt, aki megnyílt, és a bizalom jegyében a nehézségeiről is tudott beszélni.

2020-ban várunk mindenkit: akik voltak, és akik majd csak jövőre jönnek először.

Zsolt és Szilvi

NEKTÁR randevűk

avagy: Mi lepett meg legjobban a táborban?

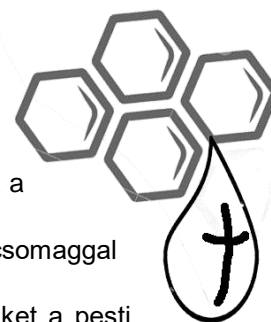
Amióta Nagytétényben bármilyen szervezésben benne vagyok, mindig csak azt hallom szervezőtársaktól, hogy: „...jajj, ne erőltess folyton a kiscsoportos beszélgetéseket, a Nagytétényiek ezeket nem szeretik.”

A táborban, nemhogy kiscsoportos beszélgetések voltak, hanem a létező legkisebb csoport, a páros csoportból volt számtalan. Úgy is hívtuk a játék alapján, hogy: randevűzés.

Idén ez másképp történt, mint tavaly, mert minden nap több randevűt szervezhetett bárki, meghatározott időpontokra és helyszínekre. A nyitórendezvényen lehetett a randevűrendet 3 nappal előre megszervezni, és az előre kiosztott papírokon rögzíteni.

A szervezők a randevű lehetséges időpontjait úgy határozták meg, hogy úgy nagyjából 10-15 percig tartsanak, mert utána egyéb programok kezdődtek. És itt jöttek a meglepetések! Az emberek a randevűt nem akarták befejezni! Hiába kürtöltünk, hiába kolompoltunk, hiába szoltunk személyesen, hogy kezdődik ez és ez a program, az emberek csak beszélgettek és beszélgettek!

A szervezők szeme olyan volt, mint Szent Péteré, az egyik sírt, a másik nevetett. Hogy melyik miért, ennek eldöntését a kedves olvasóra bízom. Mindenesetre én a magam részéről két tanulságot levontam:

Köszönet

az Egyházközségnek a tábor létrejöttéért,
 Ákos atyának a szentmiséért, hogy részt vett a
 programokban, segítette híveinek
 testi-lelki kikapcsolódását, feltöltődését,
 a szervezőknek, közreműködőknek, pályázatíróknak,
 a reggeli, esti elmélyült imádságokért,
 az értékes előadásokért,
 a sok jó programért,
 a mindig friss kávéért, a gyümölcscsel, keksszel tele
 asztalért,
 a reggeli zenés-pálinkás ébresztőért,
 minden résztvevőnek figyelmes jószágáért,
 a sok őszinte beszélgetésért,
 a gyerekek vidámságáért, meleg mosolyáért, a sok
 nevetésért,
 Zsófi úszó-sikereiről érkező hírekért.
 Köszönöm az Úr Jézusnak, hogy el tudunk menni,
 és ez alatt a pár nap alatt közösen megtapasztalhat-
 tuk az Ő végtelen kegyelmét és irgalmas jószágát.
 Koncz Marika

- A Nagytétényiek sem mások abból a szempontból, hogy szeretnek egymással beszélgetni egészen kis csoportokban is.
  - Jövőre hosszabb időszakokat kell a randevúkra hagyni!
- Mindenesetre hosszabbat, mint amilyenre ez a kis írás sikeredett!
- Sz. András

Gyerekprogramok a NEKTÁR-on

Az elmúlt évi NEKTÁR-hoz hasonlóan, ebben az évben is a meghívott előadók és a kiscsoportos beszélgetések idején a gyermekek különböző programokon vehettek részt.

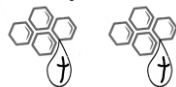
Első nap a megnyitó után kézműves tevékenységre hívtuk a gyerekeket. A kicsit borúsabb idő ebben nem akadályozott, volt hely, ahol ez nyugodtan kivitelezhető volt és a kis kezek elmélyülhettek az alkotásban. Először egy kisebb ismerkedéssel volt összekötve a kézimunka: a kezük lenyomatára írták a nevüket és mindenki bemutatkozott néhány mondatban. Ezt követően több kézműves tevékenységből választhattak, kinek mi tetszett meg, illetve volt, aki több alkotást is készített. Volt, aki gyöngyökből állatot rakott ki, volt, aki papírhengerből legyet elkapó békát alakított ki, voltak, akik fontak, karkötőt készítettek és voltak, akik természettel képet alkottak. Minden gyermek lelkesen, a munkájára nagyon odafigyelve töltötte az idejét.

Másnap a mozgásé volt a főszerep, és ebben az időjárás is segítségünkre volt. A hatalmas füves területen szívesen gyűltek össze a gyermekek, és mind a csapatjátékokban, mind az egyéni játékokban örömmel vettek részt. A játékokat sok nevetés kísérte, de emellett a kicsiktől a nagyobbakig erősen figyeltek és betartották a szabályokat.

A harmadik napon különleges, vegyes programban vehettek részt. Reggeli után zoltárok éneklését gyakorolhatták ismert gyermekdalok dallamára, amiben megmutatkozott, milyen érdeklődők, és hogy igen szívesen énekelnek. Ezután számháborúban mozgathatták meg magukat, majd ebéd előtt még mese hallgatásra is volt lehetőség.

A gyermekek végig nagyon aktívak, lelkesek voltak, örömmel és kíváncsian vettek részt minden tevékenységben. Már az első napon kis csapatként tevékenykedtek, de ez a tábor ideje alatt csak még jobban elmélyült.

Börcsök Nikoletta

Randi, rekord, röpi

Régen a nagy bálók ifjú hölgyeinek táncrendjébe feliratkozhattak a gavallérok. A kunbaracsi tábornytón „Randevúim” c. kis táblázatot kapott mindenki. Ezen nyolc időpontot. Mindegyik időponthoz kellett szerezni, bejegyezni egy-egy ismerkedős, 15-20 percnyi társalkodó partnert. (Voltak javasolt témák, helyszínek is a lapon.) Népszerű program lett a randizás, remek, emlékezetes beszélgetések alakultak ki.

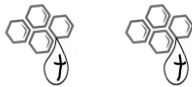
Szerintem nem minden egyházközségi táborra jellemző, ami nálunk volt: mind a három teljes napon kaptunk szentmisét Ákos atyától. Bizonyára ő is örül, ha rágondol e hétköznapi misék résztvevőinek létszámára, mert az a rorátékával vetekedő, rekord mennyiségű volt.

Többféle sportot úzhettek a táborozók. E sorok írója a röplabdapályán nosztalgizált 5-10-15-20 éves lelkes ifik között.

Rövidke emlékezésemet három szóval zárom: torna, távcső, TÁBOR!

*(A kik voltak táborban, azoknak nem rejtvény az előző mondat. A kik még nem voltak, azok kedvéért a „megfejtés”:
zenés-táncos reggeli torna, esti égboltot kémlelő csillagászati távcső.)*

Koncz Endre

Kisgyermekkel a Nektáron

Volt pár kérdésem magamhoz az idej Nektár előtt: Vajon milyen lesz a plébániai családos táborba menni úgy, hogy mivel a család egyharmada nem tud eljönni, ezért az egyszülős nyaralás viszontagságaival kell közben megismerkednünk? Többes számban írom, mert a gyerekeknek is el kellett fogadni, hogy pár napig csak én vagyok az édesanyjuk helyett is. Másrészt mit lehet így átélni, lehet-e jó élményt szerezni, nem lesz-e család a tavalyi jó emlékek után?

Két dologban voltam biztos, egyrészt, hogy az alig három éves Marci fiam folyamatosan rajtam fog lógni, a másik, pedig, hogy a tábor akkor is kitűnően működik majd, ha én nem tudok olyan mértékben részt venni benne, mint tavaly. Mindkettőben igazam lett, de mindkettőt alábecsültem. Marci levegőhöz sem hagyott jutni, a tábor pedig a tavalyinál is gördülékenyebben gurult a maga útján.

Én bevallom a tábor alatt sokszor figyeltem a többi kisgyermekkel érkezőt, hogy ők hogyan oldják meg az altatást, aztán az étkezéseket és láttam, hogy mindenki mennyire erőn felül szerette volna teljesíteni a családban felmerülő feladatokat, hogy aztán részt vehessen a szentmisén, vagy a tábor adta egyéb programokban. Megoldották, jobban, mint én...! Azonban a kisgyermekes szülő a táborban is szülő marad és még a legérdekesebb előadásról is kénytelen kimenni, ha a gyereke sírását hallja. Ahogyan a hétköznapiokban is szükséges sokszor lemondanunk a saját akaratunkról és belenyugodnunk, hogy „nem választhatunk bármit az étlapról”, így nyári kikapcsolódás is kicsit olyan nekünk, hogy másról, kicsit másként csináljuk ugyanazt és közben „lopva elcsenünk néhány falatot magunknak is”, csak hogy az ételes hasonlatnál maradjunk.

De szerencsére a tábor annyi féle programot, találkozást (randit) és értékes gesztust tartogatott mindenkinek, hogy bőven akadt olyan, amit így gyerekekkel a nyakamban is átélhettem és most magammal vihetek.

Persze különösen emlékezetes az a hozzáállás is, amit Zsófi lányommal kapcsolatban kaptunk, aki épp az ország másik felén a győri uszoda medencéjében az országos bajnokságon úszott, amikor a nagytétényi táborlakók Kunbaracson egy kivetítőn keresztül szurkoltak neki és a Budafóka csapatának. Hát nem sok felemelőbb érzést éltem át mostanában.

Végül talán annyit, hogy köszönet a kitartó szervezőknek és mindazoknak, akik jelenlétükkel lehetővé tették a tábor sikerét és kívánom, hogy a jövőben egyre több kisgyermek és kisgyermekes szülő fontos nyári élménye legyen ez a tábor: a Nektár. Segítsen a Jóisten ebben mindnyájunkat!

Rátkai Balázs

NEKTÁR II élmények

Először is nagyon köszönjük a szervezőknek és az előadóknak a munkáját. Jó, hogy újra el tudtunk menni és új embereket ismertünk meg.

A "randik" szerintem izgalmas és érdekes dolog volt. Közelebről is megismerhettük egymást. A keresztlányom is velünk volt, kitűnően érezte magát, tetszett neki az íjászat, a kenyérsütés és a kézműveskedés is. Játék Dodóval és Borival. Külön köszönet Borinak és Dominak, hogy a csillagokat és a holdat is láthattuk. A tábortűz és utána a vetítés szuper ötlet volt.

A reggeli torna élmény volt, bár sajnós csak egyszer tudtam részt venni rajta, az ébresztés számunkra nagyon korainak bizonyult. Persze tudom, nem volt kötelező semmi, de a tornát azért sajnáltam.

Összességében nagyon jól éreztük magunkat és még egyszer köszönet mindenkinek, aki ehhez hozzá tett, hogy ilyen jól sikerüljön!

Kruppiné Kriszti

Uram, jó nekünk itt lennünk!

Idén ismét megrendezésre került a NEKTÁR, egyházközségünk tábora. Hála Istennek családommal együtt ezúttal én is csatlakozhattam a többiekhez, és azt kell mondanom nem csalódtunk.

Minden napnak megvolt a maga íve, mindenre épp elég idő jutott. A programok sokaságából egyet emelnék ki, ami nekem személy szerint a legjobban tetszett.

Ez pedig a személyes találkozások, a randevúk voltak, amelyet a szervezők nagyon ötletesen "kényszerítettek" ki. És, hogy ez mennyire fontos volt, azt jól példázza saját tapasztalatom, amikor is kiderült, hogy a beszélgető társamban is megvolt a szándék, hogy nyissunk egymás felé, csak egyikünk sem tudta, hogyan tegye meg az első lépést. Itt erre a táborlakóknak lehetősége volt, amivel nagyon lelkesen éltek is. Azt gondolom számtalan értékes beszélgetés született ezekben az egymásra figyelős percekben.

Amikor gondolkodtam, hogy mit is írhatnék, egy hasonlat jutott eszembe: olyanok voltunk, mint egy puzzle, eddig még különálló darabjai, amit most már a Jó Isten láthatatlan keze illesztett össze egy egésszé.

Jövőre veletek ugyanott!

Németh Erzsébet

Ministránstalálkozón jártunk

Pünkösdhétfőn reggel a templom előtt gyülekeztünk; majd vonattal, villamossal és busszal jutottunk el Mária-remetére.

Nagytétényi csapatunk hat főből állt - Ricsi, Lackó, Anna, Domi, én és Bori, a vezetőnk.

Miután megérkeztünk, regisztrálnunk kellett, ahol korosztály szerint csapatokra osztottak bennünket.

Idén a találkozó témája: **"Mi a te öt kenyered?"** volt.

Közösségi játékok következtek, majd a végén kapott mindenki öt "kenyeret" amire rá írtuk a jó tulajdonságainkat, ezeket összeragasztották egy nagy kenyérré.

A napot közös szentmise zárta, amin mindenki ministrált. A mi ruháinkat Ákos atya hozta autóval, és ott a fák alatt öltöztünk át. A közös ministrálás, szerintem 100-an is lehettünk, már tavaly is nagy élmény volt, mert nem láttam még ennyi ministránst egyben.

Idén feladatot is kaptam, én fogtam a zászlót az egyik áldoztató atya mellett.

Nagyon jól éreztük magunkat, remélem jövőre is megyünk.

Németh Dani

Visszatekintés a 2019. évi Egyházközségi Napra és előretekintés a felmerült javaslatok alapján

Az idén április 6-án megrendezett Egyházközségi Napunkat lehet sokféle szempontból vizsgálni, de mi most azokról a területekről adunk tájékoztatást, ahova javaslatok érkeztek.

Előljáróban annyit megállapíthatunk, hogy nagyon sok javaslat érkezett, nagyságrendileg olyan 45-öt lehetett egyedileg azonosítani, amelyek között azért vannak átfedések is. Ez azt jelenti, hogy azok, akik eljöttek, cselekvők voltak, és van pozitív elképzelésük a jövőnkéről.

A javaslatok többsége a kiscsoportos beszélgetések alatt érkezett be, tehát előszóban hangzott el, és a csoportvezetők közvetítésével került összegyűjtésre. Írásban csak kevés érkezett. Emiatt lehet, hogy az eredeti gondolat valamennyire torzulhatott, másrészt a csoportvezetők nem névvel írták le az elhangzottakat, emiatt nincs lehetőség az eredeti gondolat pontosítására. Ez egyrészt nem akadály, mert a lejegyzett javaslatok nem túl bonyolultak, tehát nincs tág tere a torzulásnak, másrészt jó is, mert biztosan vannak olyan kényesebb témák, amelyeket nem mondana el

mindenki, ha a neve megjelenne. Mindenesetre továbbra is buzdítunk mindenkit, hogy ha van kérdése, javaslata, felajánlása, vagy segítségre szorul, használja a kihelyezett dobozokat, mert ott pontosan fogalmazhat, és ha megadja elérhetőségét, van lehetőség a visszakerdezésre, avagy bevonhatjuk a megvalósítás folyamatába.

Lássuk tehát, hogy milyen területekre érkeztek javaslatok! Nem az egyes javaslatok kerülnek itt ismertetésre, hanem erősen csoportosítva a javítandó területek.

- 1) 3-4 ember is javasolta, hogy legyenek rendszeresen egyéb előadások, beszámolók, akár vendég előadókkal, akár saját egyházközségi tagokkal.
- 2) Több javaslat is érkezett az egyházközségi nappal kapcsolatosan is, aminél azért lesz a szervező csapat nehézség helyzetben, mert a javaslatok egy része bizonyos pontokon hosszabb programokat szeretne, néhányan pedig éppen rövidíteni szeretnének. Ezekon kívül technikai témákat és a gyerekek jobb bevonását javasolták még.
- 3) Sok javaslat érkezett a ministrálásokkal kapcsolatosan. Itt örömmel jelenthetem, hogy az a hosszabb ideje a levegőben lógó hiányunk, miszerint nincs a ministránsoknak egy vezetője, megoldódni látszik, mert ezt a feladatot Kuzmich Bori elvállalta, a táborban már el is kezdte a munkáját.
- 4) Többen felvetették, mint korábban is, hogy hogyan lehetne a misét közelebb hozni a gyerekekhez, hogyan lehetne őket jobban bevonni! Többen megemlítették a felolvasások kérdését is.
- 5) A hittanok kérdése is felmerült, mind az időpont, mind a várakozó szülők vonatkozásában.
- 6) Több javaslat is elhangzott a gyerekek és a fiatalok megszólításával, az ő bevonásukkal kapcsolatosan. Látszik, hogy ez egy élő és mindenkit foglalkoztató feladatunk.
- 7) Meglepően sok javaslat hangzott el a misszionálással, megszólításokkal kapcsolatosan. Keresők megtalálása, óvodák, iskolák adta lehetőségek, közösségi terek kihasználása, és egyéb ötletek merültek fel.
- 8) Markánsan jelent meg az a gondolat, hogy nem is az a fontos, hogy mit csinálunk, hanem az igazán izgalmas a hogyan kérdése. Miszerint is bármit csinálunk, azt jól kell csinálni! Mit jelent a jól? Legyen benne öröm, jó hangulat, mélység és személyesség, legyen közösségi, éneklős, összességében legyen vonzó.
- 9) Voltak javaslatok a közösségi élet javítására is, mind kisközösségi, mind egyházközségi szinteken. Néhány példa ezekre: kellene több kisközösség, közös focizás, misék alatt legyenek a keresztlők, vezessük be a komatálát!
- 10) Használjuk ki jobban azt, amink van, mint például a Kálvária. Ehhez köthet, mint meglévő lehetőség az ima. Mert a fejlődésért, a megújulásért érdemes és hasznos is imádkozni.

Felmerülhet a kérdés a kedves olvasóban, hogy mi történik most ezekkel a javaslatokkal.

Van az egyházközségünkben egy kör, amelyik két és fél éve rendszeresen foglalkozik ezekkel a kérdésekkel. Havonta egyszer találkozunk, ami egyre inkább kevésnek tűnik, különösen annak a függvényében, hogy mennyi a feladat. Ez az a testület, amely ezekkel a kérdésekkel foglalkozik. Itt jegyzem meg, hogy a beszélgető kör teljesen nyitott, minden együtt gondolkodni vágyó embert szeretettel várunk.

Azt ígérhetjük minden javaslattevőnek, hogy minden ponttal foglalkozunk majd. Amit biztosan mondhatunk, hogy nem minden javaslat valósul majd meg. Ez több ok miatt is így van.

- A pont megvizsgálása után lehet, hogy a beszélgető kör, bármi oknál fogva is, nem támogatja a megvalósítást.
- A pont megvizsgálása után úgy ítéljük meg, hogy bár jó az ötlet, de most nem illik abba az irányba, ami felé jelenleg haladni szeretnénk. Az ilyen javaslatokat valamikor később talán újra elővesszük majd.
- Lehet, hogy jónak ítéljük a javaslatot, bele is illik az irányvonalba, de nincs, aki felvállalja a megvalósítást. Itt máris van egy üzenet az olvasó felé, miszerint is, amint látható, számtalan olyan terület van az egyházközségünkben, ahol lehet felelősséget vállalni. Ezzel válhatunk igazából Isten munkatársaivá!

Azt gondolom, hogy ha semmi más nem történt volna, minthogy ezek a javaslatok összegyűltek, az is nagyon sokat jelentene a számunkra. De ennél még sokkal több is történt, például mély találkozások, közös főzések, imák, jóízű zenei szolgálat, értékes tapasztalatokkal és gondolatokkal teli előadás, és még sorolhatnánk. Folytassuk jövőre!

Szeibert András

Rózsafüzér zarándoklaton

A közelmúltban elhunyt Édl Román – akit az élő rózsafüzér apostolának is hívtak – nagyon szépen megfogalmazta az Élő Rózsafüzér Zarándoklat célját:

„A cél változatlan. Akármerre visz az út, a cél mindig ugyanaz. Jézus nevében és Jézusért útra kelni. Imádkozni hazánkért, a budapesti emberekért, a békéért. A zarándoklat közelebb visz Istenhez. Az Ő kegyelme megérinti az embert és új emberré alakít. A Szűzanya is velünk lesz, mert Ő a mi legfőbb pártfogónk. Segít imádkozni, segít küzdeni és nem hagy elveszni.”

A Farkasréti Mindenszentek Plébániatemplomban kb. 70 ember gyülekezett. A zarándoklat megáldása után kicsit meglepő volt az, hogy Nagytétény irányába többen keltek útnak, mint Máriaremete felé. Viszont az is

meglepő volt, hogy ismét nem kaptunk lelki vezetőt (azaz papot). Pedig ketten is megígérték, hogy velünk tartanak. Egy irgalmasrendi szerzetes szerencsére csatlakozott hozzánk.

Először ismét a Gazdagréti Szent Angyalok templomnál álltunk meg, ahol még néhányan csatlakoztak hozzánk. Itt valaki megjegyezte, hogy a zarándoklat számánál az időjárás teljesen alárendelt szerepet játszik, az a döntő, hogy a hívó szót hányan hallják meg. A Dobogó-hegyre ismét nem tudtunk feljutni és elképzelhető, hogy többé már nem is fogunk, mivel az útvonal egy építkezés helyszínén vezet keresztül. Maradt a tavaly megismert szűnyoggal teli útvonal. Érdekes kontrasztot lehetett megfigyelni. Gazdagréten, a kertés házakban inkább

jobb módú emberek laknak. A házak mellett elhaladva nem lehetett azt érzékelni, hogy érdeklődők lennének a zarándoklat Lényege iránt. Viszont Kelenvölgy környékén az emberek nyitottabbak, többen a szórólapot is elfogadták. Az itt található Szentháromság plébánián ismét készültek a „nénik”, hogy megfelelően fogadhasanak minket, persze az imádságok után. A soron következő rózsafüzért a templomkertben imádkoztuk a Mária rádióval egyetemben. Érdemes megemlíteni, hogy a közelben található Szent Szabina templom ugyan útba esik, de még egyszer sem sikerült oda bejutnunk.

A következő szakasz ismét létszámcsökkentő szerepet bírt. Ugyanakkor a szép kilátás kárpótolt minket. Itt történt volna a város megáldása, de pap híján „csak” elimádkoztuk a fohászt a fővárosért. A Kamaraerdőben ismét lehetőség nyílt a pihenésre, ismerkedésre. Voltak olyanok, akik már több éve ugyanezen az úton zarándokolnak mégsem tudtak egymásról semmit sem. Szóba került az is, hogy ez a jelenség a templomokban is általános. Vajon én tudom, hogy kik mellett ülök a templomunkban? Vagy a békejobbnál kimerül a kontaktus? Szó esett még arról, hogy a fiatalokat nehéz megszólítani, meghívni a zarándoklatokra. Ha feltesszük a

kérdést: „Jöttök a zarándoklatra?”, a válasz általában: „Lehetséges” vagy „Még nem tudjuk!”. Vagyis nem. A Szent István templomba idén nem mehettünk be, mivel elsőáldozásra készültek, úgyhogy most nem László atya poénjai frissítettek fel minket lelkileg, hanem a verbiták kávéja, mivel oda egy szűk negyedóra erejéig betérhettünk. A Baross Gábor-telepi templomot elhagyva még felmentünk a Szent Donát-hegyre, majd elindultunk a templomunk felé. Némiképp meglepetés volt, hogy a soroksári szakasz zarándokai 2-szer 3-szor annyian voltak, mint mi, erre sem volt eddig példa. Úgyhogy a templomban nem igazán maradt üres hely. A záró szentmisét Erdő Péter bíboros atya mutatta be, aki szintén résztvevője a zarándoklatnak minden évben. Talán ami kiemelendő a szentbeszédéből az az, hogy a tökéletességre kell törekednünk, miközben tudjuk, hogy ezt az állapotot önerőből nem érhetjük el. Jézus Krisztus áldozata és irgalma által válhatunk tökéletessé. Egyes adatok szerint évente átlagosan kétezren járnak körül Budapestet. A zarándoklat egy lélekemelő, közösségi élmény, mely olyan intenzív megtapasztalások birtokába juttatja a zarándokokat, melyek szükségesek számukra vallásosságuk megéléséhez és megerősödéséhez.

Király Z.

Minden forrásom belőled fakad (Zsolt 87,7)

52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) Budapest, 2020. szeptember 13.-20. (5.)

2019. június 10-én, pünkösdhétfőn a Máriaremetei kegytemplom kertjében a hagyományos Karizmák Ünnepeén Erdő Péter bíboros meghirdette a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) harmadik előkészületi évét, melynek középpontjában a misszió áll.

Az utolsó felkészülési időszak mottója: **„Az Eucharisztia forrás a világ életéért”.**

Néhány önkényesen kiragadott gondolat Erdő Péter bíboros ez alkalommal mondott katekéziséből:

„.... A misszió tehát mindig a tanúságtétellel indul, amely megkívánja a körülöttünk lévő világ megismerését, a kapcsolatok kialakítását, a személyes tanúságtételt életünkkel, segítő szeretetünkkel. De mindezek után előbb utóbb fel kell tárnunk, hogy honnan merítjük az erőt, miben hiszünk, és hogy kinek a tanítványai vagyunk. Tehát »nem a hallgatás zsoltárait énekeltük.« Nem pusztá jelenlét a missziónk és nem pusztá életérzés a hitünk...

Ne gondoljuk, hogy misszióra csak távoli földrészekre van szükség, hogy ezt a feladatot csak különleges szakemberek végezhetik. A missziós küldetést az egész Egyház kapta.

A plébánia is eredeténél fogva missziós jellegű szervezet az Egyházban. Amikor Szent István király elrendelte, hogy minden tíz falu építsen templomot, ez is az ország keresztény hitre vezetésének döntő állomása volt.

Ezért olyan fontos, hogy az idej elkipásztori program, döntő része a plébániáról, mint missziós közösségről szól...

Azt a kérdést mindenütt fel tudjuk tenni, hogy kik élnek a környezetünkben, kiket lehetne meghívni, hogy legalább egyszer jöjjenek el velünk a templomba. És igenis megkérdezzük magunktól, hogy rájuk milyen hatással lenne, amit a templomban látnak és hallanak. Ez pedig egész megújulásunk ösztönzője lehet.

Kérjük a Szentlélek Úristen világosságát, hogy megújulásunk élet és öröm forrása legyen a világ számára!” - zárta katekézisé Erdő Péter.

A NEK előzetes programja (Fábry Kornél atya, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus főtitkára):

A 2020-as Kongresszus egy nagy találkozónak, ahol Jézus van a középpontban. Szeptember 10-től 12-ig egy szakmai konferencia, szimpózium lesz, mely inkább a teológusoknak szól, de bárki részt vehet rajta.

Ezt követi majd a megnyitónapség és szentmise **szeptember 13-án** a Puskás Ferenc Stadionban, melyet elsőáldozással is egybekötünk.

A Kongresszus további, délelőtti rendezvényeinek a Hungexpo ad majd helyet. Mindennap egy imával, a reggeli dicsérettel kezdünk. Utána különböző kontinensekről érkező előadók tartanak beszédeket, fakultációkat a legkülön-

Botos Ferenc: MISERERE

koszorút formáló
reszkető jázmincsokor
a folyó vizén

(A szomorú tragédia okán bizonyára többen látogattunk a nagytétényi folyópartra)

bőzőbb témákban. Hallhatunk majd tanúságtételeket, és lesz közös szentmise is. Délután pedig nagyon sok egyéb (főleg kulturális) program közül lehet választani. Hétfőtől péntekig ez lesz az állandó program, de naponta speciális rendezvények is részt vehetünk.

Szerdán például a plébániák látják vendégül a zarándokokat. Tíz plébániát választunk ki, minden plébánia más nyelvterületről fogadja a püspököket, papokat és az onnan érkező híveket. Részt vesznek egy közös szentmisén, majd ezt követheti szeretetvendégség vagy kulturális program. Ezen a héten lesz a Keresztény Művészetek Hete is, úgyhogy rengeteg egyházi program közül lehet majd választani, bárki csatlakozhat.

Csütörtök délután Budapesten, a Szent István-bazilika előtti téren a közösségek szentségimádása lesz. Mécsesekkel, énekkel, tanúságtétellel, gyónási lehetőséggel.

A péntek az ifjúság napja – a Papp László Sportarénában tervezünk egy ifjúsági estét.

Szombaton a családokat várjuk egy szabadtéri rendezvényre. Ugyanezen a napon a Parlament előtt ünnepi szentmise is lesz 17 órakor. Onnan fáklyás eucharisztikus menet indul a Hősök terére. **Vasárnap** a záró szentmisén a következő kongresszus helyszínéről érkező küldötteknek adjuk át a stafétát. Erre szintén a Hősök terén kerül sor.

Végezetül, néhány hír röviden:

- Elindult az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus önkéntes programja, amelynek első lépése az előjelentkezés a www.iec2020.hu honlapon. A szervezők tervei szerint több mint ezer, 16 évesnél idősebb önkéntesre lesz szükség.

- Szeptember 21-én ismét lesz **Forráspont ifjúsági eucharisztikus nap**, amellyel a 15-30 év közötti fiatalok készülnek a kongresszusra.

- Az idei év egyik kitüntetett eseménye lesz egy különleges zarándoklat (október 25-29.), ahol felajánlják a Kongresszust a Szűzanyának, Fatima szívében, a Jelenések kápolnájában.

- Idén is megrendezésre kerül november 26-28 között az Eucharisztikus Pasztorális Konferencia Esztergomban, a Szent Adalbert Központban.

További részletekről, hasznos hírekről bővebben a www.iec2020.hu honlapon lehet és célszerű tájékozódni.

(A www.iec2020.hu írásainak felhasználásával Botos I.)

Plébániánk anyagi helyzetéről

A templombúcsú ünnepe alkalom arra, hogy kicsit anyagi dolgainkat is megnézzük.

Bevételeink július 31-ig:

Egyházi adó: 1.333.000 Ft

Perselypénz: 2.023.000 Ft

Felújítási támogatás: 1.347.000 Ft

Egyéb adomány: 253.000 Ft

Szent Antal persely: 708.000 Ft

Toronybérlet: 1.174.000 Ft

Az egyházi adóval kapcsolatban szeretném kérni mindazokat, akik saját jövedelemmel rendelkeznek, hogy segítsék ezen a módon plébániánk életét! Ezt tehetjük akár havonta, akár egy-, két- vagy három részletben. A püspöki kar kérése, hogy a kézhez kapott jövedelmünk 1%-át ajánljuk fel ilyen módon a plébánia támogatására. Isten fizesse meg bőkezűségüket!

Felújítás:

Bár az év elején jeleztem, hogy nem kaptunk anyagi támogatást az egyházmegyétől, a Nemzeti Kulturális Alap (5 millió Ft) és az önkormányzat (1 millió Ft) támogatása lehetővé teszi, hogy az oldalfal felújítását elvégezzük. Reményeim szerint szeptemberben elkezdődhet a munka.

Ákos atya

FORRÁSPONT

Szeptember 21-én ismét lesz **Forráspont ifjúsági eucharisztikus nap**, amellyel a 15-30 év közötti fiatalok készülnek a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra.

A részvétel előzetes regisztrációhoz kötött. (www.iec2020.hu)

A Tétényi fiatalok csoportosan, kísérővel fognak menni.

Kuzmich Dorottyanál még lehet jelentkezni!!!!

Évfordulósok ünneplése

Idén is megemlékezünk templomunk szentelési ünnepén a kerek évfordulósokról.

Október 5-én szombat este fél 7-kor kezdődő Szentmise keretében köszöntjük az ünneplőket.

Kérjük, akik még nem jelentkeztek e szép alkalomra, jelezzék a nemethzsu10@gmail.com email címen részvételi szándékukat.

Várunk minden 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 75, 80, 85, 90, 95... éves születésnapost és az 1, 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60... éves szentségi házassági évfordulót ünneplőket.

A Szentmise után szeretetvendégséggel kedveskedünk az ünnepletteknek és családjaiknak. Ehhez kérjük a hívek segítségét sós és édes süteménnyel.

Első vasárnapi találkozók

Szeptembertől újra várunk mindenkit közös együttlétre minden hónap első vasárnapján a közösségi házba.

Első alkalom SZEPTEMBER 8.

Ekkor tartjuk az évnyitó Veni Sancte Szentmisét is, amire különös tekintettel várjuk a gyerekeket és szüleiket is!!!

PIROSKA ÉS FARKAS

miközben vidáman tartottak hazafelé, kiértékelték az unokatestvér-találkozót.

- Jó ötlet volt ez a kerti-parti –mondta Piroska.

- Így igaz - helyeselt Farkas. És milyen sokan összejöttekünk, mennyi féle ember!

Piroska az eddig hallgató Nagymamához fordult: - Nagymamának ki tetszett legjobban?

- Sokszínű volt a társaság. A szavad nyomán Piroska, Szigit emelném ki.

- A Petiéék norvég apukáját? És milyen szavam nyomán tetszik ezt mondani?

- A „kertiparti” már magyar szó lett, de ha mondjuk after party-t hallok, vagy a rengeteg divatos amerikai, angol szó valamelyikét, hát, borsózik a hátam – válaszolt nagymama.

- És ilyenkor Szigit jut eszembe. Ő egyszer azt mesélte, hogy náluk megszólílnák azt a TV bementőt, akinek a tájszólásából nem derülne ki, melyik országrészből származik. Micsoda ember az, aki nem vállalja a szűkebb hazáját? Nem büszke rá? A norvégok öntudatos emberek – mondta.

- Ismertem egy szegedi professzort. Könyveit irodalmi nyelvünkön írta, de magánéletében és az egyetemi előadásain szögediesen, „ő”-zve beszélt. Sajnos ez ránk nem jellemző. Úgy tűnik, inkább a kisebbrendűségi érzés. A falusi a városinak, a városi pestinek, a pesti világfinak kíván látszani.

- De beszéljünk csak magunkról. Kinek akarunk megfelelni? Sunnyogunk, belesimulunk a tömegbe, vagy látszik, hallatszik, sugárzik rólunk, hogy mi keresztények vagyunk?

A beállt csendet nagymama törte meg: - Láttam, illedelmesen fogyasztottátok a szendvicseket, sütitket. Úgy vélem, azért nagyon éhesek nem maradtatok. Ha hazaérünk, barackos lepénnyel kísérletezhetek, hátha fér még a pocakotokba!

ke

KRÓNIKA

Ápr. 21. Húsvét vasárnap

Máj. 11. Élő rózsafüzér zárándoklat

Máj. 18. Nagymarosi találkozó

Jún. 09. Pünkösdvásárnap. Hittanosok Te Deuma

Jún. 10. Karizmak ünnepe

Jún. 23. Úrnapja

Júl. 17-21. NEKTÁR II. egyházközségi tábor

Aug. 15. Templomunk búcsúja

KEMPIS

(Részletek)

Második könyv

II./11. Kevesen vannak, akik Jézus keresztjét szeretik

II.

Hol van olyan ember, aki ingyen akarná Istent szolgálni? Kevés válik annyira lelki emberré, hogy mindent levessen magáról.

Mert ki találna lélekben igazán szegényt, minden teremtménytől elszakodtatva?

Bizony messze földön becsben áll az ilyen.

Ha mindenét odaadná is az ember, még semmi az, ha sanyarú bűnbánatot tart: édeskevés, ha minden tudományba beavattatott: messze jár még, ha tündöklő erényre, lángoló buzgóságra tett szert, még soknak híjával van: tudniillik egynek, ami a legeslegfontosabb.

Mi az?

Hogy miután mindentől elszakadt, szakadjon el magától is, egészen lépjen ki önmagából, és semmit meg ne tartson önmaga szeretetéből.

És miután mindent megtett, amiről tudta, hogy meg kell tennie, érezze úgy, hogy semmit se tett, ne vegye sokba, amit sokra lehetne tartani, hanem őszintén haszontalan szolgának hirdesse magát, amint az Igazság kívánja.

Ha megteszitek mindazt, amire szól a meghagyások, mondjátok, haszontalan szolgák vagyunk.

Így valóban szegény és lélekben mezítelen lehet, és elmondhatja a prófétával: magányos és szegény vagyok én.

De senki sem gazdagabb, hatalmasabb és szabadabb annál, aki el tudja hagyni önmagát és mindenét, és vállalni tudja a legutolsó helyet.

Kempis Tamás: Krisztus követése

(Fordította Jelenits István Dr. Ecclesia, Budapest, 2004. Kilencedik kiadás.)

NAPTÁR

Szept. 08. Veni Sancte (évnnyitó) szentmise

Szept. 14. Kerületi keresztút a Budafoki Kálvárián

Szept. 16. Hittanórák kezdete

Okt. 05. Templomszentelés évfordulója. Ünnepi szentmise és a kerek évfordulósok köszöntése.

Nov. 01. Mindenszentek ünnepe

Nov. 02. Halottak napja

Nov. 23. Világméretű szentségimádás

Nov. 30. Adventi koszorú kötése

Dec. 01. Advent 1. vasárnapja

Csendes szentségimádás minden hónap 1. csütörtökén 18:30-19:30 (szept.05, okt.03, nov.07, dec.05).

Csütörtök esti beszélgetés minden hónap 2. és 4. csütörtökén.

Teadélután kéthetente kedden. A kezdést hirdetni fogjuk.

Filmklub kéthetente pénteken (páratlan héten). A kezdést hirdetni fogjuk.

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőczei Gábor plébános és Szeibert András, **Felelős kiadó:** Fülöp Ákos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kémi óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Radeczkó Zsuzsa (főszerkesztő) (1225. Budapest, Március 15. u. 12.

Németh András (tördelő-szerkesztő) (2440. Százhalombatta, Strand utca 44.

Tel: (30) 620-5519

Tel: (20) 915-5280

radeczkó.zsuzsa@yahoo.de

annus.nemeth@gmail.com

A plébánia levelezéskönyvébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 20 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.